

Njedžela Jubilate.

Wyskajcze, njebjieža, a semja, ſo ſraduj; khwalcze, wj hory, ſ wyskanjom; pſchetož ton knies je ſwoj lud troschtowal a budze ſo ſmilicž na ſwojich hubjenych (Jes. 49, 13). Hamjeń.

Jana 16, 16—23.

Po malej khwili njebudzecze wj mje widziež; a pak po malej khwili budzecze mje widziež: dokelž ja du k Wótzej. Duž džachu někotsi wot jeho póžlow bjes žobu: Schto to je, ſo wón nam praji: Po malej khwili njebudzecze wj mje widziež, a pak po malej khwili budzecze mje widziež, a dokelž ja du k Wótzej? Teho dla džachu woni: Schto je to, ſo praji, po malej khwili? My njevěm, schto wón rěči. Duž ſpóſna Jeſuž, ſo jeho prashecz chzých, a džesche k nim: Wot teho wj ſo bjes žobu wo- praschujecze, ſo žym rjeknył: Po malej khwili njebudzecze wj mje widziež, a pak po malej khwili budzecze mje widziež. Sa- wěrnje, ſawěrnje, ja praju wam: Wj budzecze plakacž a žalo- ſežiež, ale ſwét ſo budze wježelicž; wj pak budzecze ſrudni, ale waſcha ſrudoba budze ſo do wježela pſchewobrocžicž. Žónſla, hdynž porodžuje, ma ſrudobu, pſchetož jejna ſchtunda je pſchischla; hdynž pak džeczo porodžila je, njeſpomni wona wjazh na tu ſtysl- noſež, teho wježela dla, ſo ſo člowjet je na ſwét narodžil. A wj macže tež nětko ſrudobu; ale ja chzu waſ ſažo widziež, a waſcha wutroba budze ſo ſwježelicž, a waſche wježele nichto njebudze wot waſ precž wſaež. A na tym žamym dnju njebudze- cze wj mje ničo prashecz. Hamjeń.

Jubilate — wyskajcze! To je prawe mjeno ja- dženžniſchu njedželu, kotaž w kraleſtwje ſtŵorbŷ a w kra-